

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

Quod dispendium spiritualis profectus, seu amissio temporis, ex mundi amore proueniens, ad despectum mu[n]di inducere debet 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

rum illum plus cruciat, apud quem largius inuenitur. Vt ergo mēte quietā Deo queas seruire, tumultuantia mundi negotia, corporales delicias, fallentes diuitias fuge, soli Deo adherere, vt ipse sit gaudium tuum & requies, cantesque veraciter cum Psal-
 mista: In Deo salutare meum & gloria mea, Deus auxiliij mei, & spes mea in Deo est. Temporalib. vero gaudent quibona diuina coelestia & æterna desiderare non norunt.

Psal. 61.

Quod dispendium spiritualis profectus, seu amissio tēporis. ex mūdi amore proueniens, ad despectum mundi inducere debet.

Artic. XXII.

Marc. 13.

Vigilate (nescitis enim quando dominus veniat, sero an media nocte an galli cantu) ne quum venerit repente, inueniat vos dormientes. Videte, vigilate & orate. Quantum Deum vitamque futuram in patria diligimus, tantum ea que nos à diuinitatis vno-
 ne æternæque beatitudinis adeptione impe-

DE ARCTA VIA SALV. 371

impediunt, vitare debemus. Quid autem eatenus impedit nos ab his, sicut diuitiæ, atque delitiæ mundi, honores, vanitates, prosperitatesque sæculi? Quibus homo intentus, non solum sibi tempus ad pœnitendum concessum miserabiliter perdit, & infructuose expendit, sed insuper multa quotidie vitia incidit peccata committit, Dei non meminit, debita quoque omittit, & innumerabilia salutis impedimenta incurrit? Hinc in euangelio loquitur Christus, Quam difficile qui diuitias habent regnum Dei intrabunt, Diuitiæ siquidem iam possessæ, difficulter spernuntur, & terrena arctius diliguntur adepta, quam constringuntur cupita, Hinc certe qui multiplicandis diuitijs incumbunt, alterius vitæ gaudia quærere negligunt. Cumque soliditatē perennitatis non pensant, exiliū tamquam patriam amant ac reputant. Denique amator sæculi quanto plus Dei obliuiscitur, tanto plus à Deo relinquitur, & eius anima induratur. Hinc autem contingit, quod nulla, quæ Dei sunt, veraciter diligit: superna non concupiscit, ac per hoc miserabili modo quanto quotidie peior efficitur, tanto

*Matth. 19.
Marc. 10.*

q 6 secu.

securior reddit, eumq; vnde sit lapsus
 non aspicit, nec futura supplicia ex-
 uescit, quantum sit lugendus ignorat.
 Quo enim malis & vanis magis ad-
 haeret, eo minus recognoscit bona quae
 perdit, & magnam putat felicitatem
 mundanam, nunc ad votum florere,
 non formidans, nec prauidens sempiterna
 supplicia, quae cogetur mox sustinere.
 Solus ille conspicit nihil esse quod
 floret iniquis. qui ab amore saeculi
 abstulit gressum mentis. Cum si-
 quidem aeterna retributio cogitatur
 praesens gloria quam sit nulla cog-
 noscitur. Qui autem cor in praesenti-
 bus fixit, futura impiorum supplicia
 non perpendit, sed falsis intumescit
 diuitijs, gaudetque cum flendus sit,
 subiectus sceleribus. Nulla verior mi-
 seria, quam falsa ac vana laetitia. Et
 tanto quis amplius forinsecus gau-
 det: quanto intrinsecus sui ipsius re-
 eordationem non habet. Haec ex ver-
 bis Gregorij sumpta sunt. Ex qui-
 bus charissime elicis. quam periculo-
 sum sit, maximè clericis his terre-
 nis implicare affectum. Sed fortè in-
 tendis diuitijs non inordinate vti &
 affici, nec inter saeculares & vagos
 saecula

seculariter conuersari, neque in epulis delitiari, nec hominum honore, fauore, aut laudibus delectari. Fateor si hoc potes, magna valde perfectio est, quæ vix à virtuosis videtur posse continuari. Porro quàm rarum atque difficile sit hoc ipsum attende. Ait nãque Gregorius, Pene semper epulas concommitatur voluptas, Dum enim corpus in refectionis delectatione resoluitur, cor ad inane gaudium relaxatur. Proinde Valerius ait: Diues in superfluitate resoluitur, & iactantia effrenatur, currit ad libitum, corruit ad illicitum, fiuntque instrumenta poenarum, quæ fuerunt oblectamenta culparum, verum an corpus tuum delicate & molliter nutrias, & solam necessitatem vel vtilitatem, non voluptatem requiras, tu ipse examines? Sed audi Gregorium: Sicut impossibile est, inquit, ignem inflammari in aqua, sic impossibile est, cordis compunctionem vigere in delitijs. Contraria enim sunt hæc & mutuo sui peremptoria. Præterea temporis nobilitatem perpende, & noli illud in vanitatem expendere, infructuose transire, vitiosè deducere. Sed sanctorum

Gregor.

Gregor.

patrum audi doctrinam docentium.
 Nemo nostrum parui aestimet tempus,
 quod in verbis consumitur ociosis,
 volat verbum irrevocabile, volat
 tempus irremediabile, nec advertit in-
 sapiens quid amittat. Licet fabula-
 ri dicuntur, donec hora pertransseat. O
 donec prætereat hora quam tibi ad a-
 gendum poenitentiam, ad obtinendam
 gratiam, ad acquirendam gloriam, mise-
 ratio conditoris indulget. Donec per-
 transeat tempus, in quo divinam pro-
 pitare debueras pietatem, properate
 ad angelicam societatem, suspirare
 ad amissam coelestem heredita-
 tem, aspirare ad promissum fe-
 licitatem, excitare tuam remissam
 voluntatem, flere commissam iniqui-
 tatem. At qui secundum Bernardum,
 nil pretiosius tempore, & nil nunc vi-
 lius reputatur. Transunt dies salutis
 & nemo recogitat. Nunc ergo mi cha-
 rissime frater, omni sero seu hora,
 qua te compones quieti, reuolve in
 animo, quomodo diem expenderis,
 quid mali commiseris, quid boni omi-
 seris, quanta bona facere potuisti,
 sed neglexisti, quomodo Deum inho-
 norasti, quomodo demoni peccando
 placuisti,

*Bernard.**Bernard.*

DE ARCTA VIA SALV. 373

placuisti, quomodo animam tuam legisti & angelo tuo displicuisti, quantum appropinquasti inferno. Tunc autem de bonis peractis Deo gratias age. De malis toto doleas corde, emendationem propone, eamque diligenter prosequere, consideramus quod peccatores, qui iam tempus in mundi vanitate expendunt, in hora diræ mortis querunt vnius diei, vel horæ inducias ad pœnitendum, quam & tunc mallent potius accipere, quam massam auri tam magnam, quantum est mundus sensibilis. Recordare quod in die iudicij omne tempus tibi impensum requiretur à te qualiter sit expensum, vsque ad momentum & oculi ictum. Sit ergo in corde cogitatio bona, in ore lectio sacra, in manibus operatio virtuosa, vt quotiescumque inimicus accesserit, inueniat te armatum. Quem enim ociosum inuenit, tentare non cessat. Quod si tam malum est otium, quanto peius est vitiosum negotium?

Do